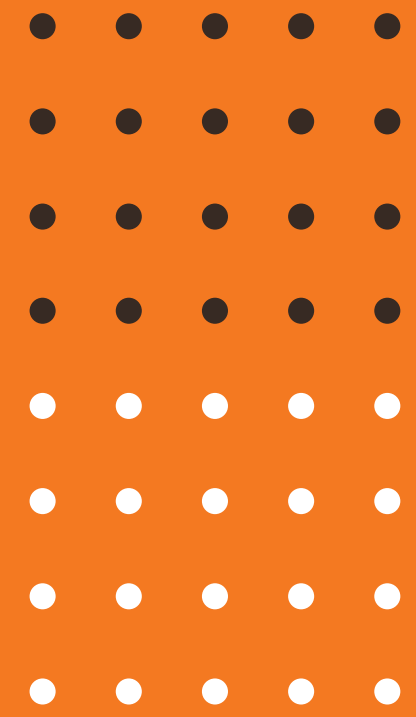

BETER IN DE BASIS

Het verhaal van de bibliotheek moet verteld worden! In de loop van het jaar verschijnen daarom verschillende publicaties. In dit derde deel van de reeks spreken we met mensen die in de bibliotheek/het taalhuis hun basisvaardigheden vergroot hebben. Bijvoorbeeld door een cursus Digisterker te volgen of door met de taal te oefenen. Hoe zijn zij bij de bibliotheek of het taalhuis terechtgekomen? En hoe heeft dit hun leven veranderd?

Interview 2

Jac helpt Marco met lezen en schrijven in het Digi-Taalhuis

We ontmoeten Marco en Jac in het Digi-Taalhuis van Etten-Leur. Jac helpt Marco met lezen en schrijven.

Marco en Jac, stellen jullie jezelf eens voor!

Marco: Ik ben Marco Albers, ik ben 47 jaar en ik woon in St. Willebrord.

Jac: En ik ben Jac de Bruin. Ik ben 69 jaar, gepensioneerd docent Nederlands en biologie, en vrijwilliger bij Het Taalhuis in Etten-Leur.

Jac de Bruin en Marco Albers tijdens een taalles. (Foto: Monique Jansen/ Etten-Leurse Bode)

Marco; Jac helpt jou met taal. Hoe is dat zo gekomen?

 [Luister hier zijn antwoord](#)

Marco: M'n collega heeft vooraf contact opgenomen met het Digi-Taalhuis en is met me meegegaan.

Jac: Goed dat zij meeding, want de drempel is - zeker in het begin - ontzettend groot.

Marco: Dit was in januari, net voor corona uitbrak. Ik ging naar het Digi-Taalhuis en zei dat ik moeite heb met taal en dat ik wilde leren lezen. Toen moest ik een testje doen, waar ik veel fouten in maakte. Er was werk aan de winkel! We bespraken hoe ik met taal wilde oefenen. Ik wilde graag bij het Digi-Taalhuis blijven. Ik had ook naar het ROC gekund, maar ik wilde gewoon rustig wat leren lezen en schrijven. Toen werd de link gelegd met Jac. We zijn gestart en gelukkig klikt het goed tussen ons.

Jac: Er zijn hier veel taalvrijwilligers aan de slag, maar weinig van hen hebben een achtergrond als taaldocent. Ik wel. Op het moment dat een klus wat langer kan duren, wat complexer is en geen standaardoplossing heeft, vragen ze mij vaak. En in de meeste gevallen vind ik dat hartstikke leuk om te doen.

Was je al eens eerder in de bibliotheek geweest?

Marco: Nee, ik liep er wel eens voorbij. Dan dacht ik: Die boeken allemaal!

Waarom wilde je beter leren lezen en schrijven?

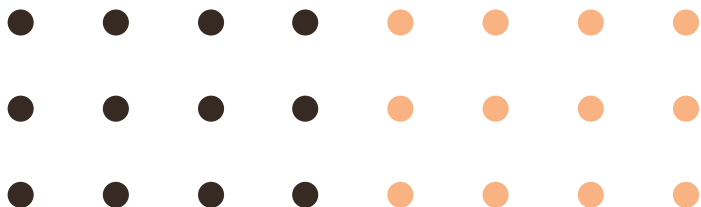
Marco: Het belangrijkste vind ik dat ik straks m'n zoontje kan voorlezen. Dat is het mooiste wat er is. Eerst verzon ik smoezen om niet voor te hoeven lezen, dat was voor mij normaal. Toch wilde ik het leren.

En hoe gaat het nu?

Marco: Ik kon al lezen maar vond het moeilijk. Nu gaat het veel makkelijker. Ook het voorlezen gaat goed.

Jac: Ik heb al gezegd dat hij kan stoppen, maar dat wil hij niet!

Marco: Nu zijn we bezig met schrijven. Dat vind ik ook

lastig. En ik volg op m'n werk cursussen, daar helpt Jac ook bij. Ik heb eerst de cursus hoogwerken gedaan en behaald. Nu probeer ik de cursus verkeersregelaar te halen. Voor de theorie ben ik geslaagd, nu alleen de praktijk nog. De volgende is bomencontrole. Misschien ga ik straks weer een tijdje met lezen aan de slag. Ik geef steeds aan waar ik hulp bij kan gebruiken.

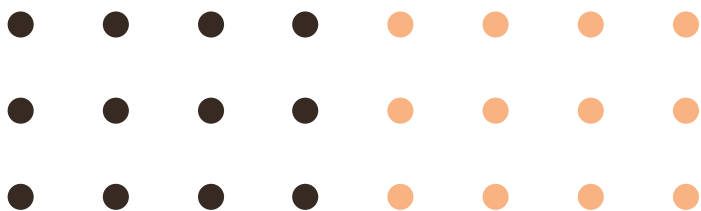
Jac: Hij kan nu een stuk lezen en durft ook te schrijven. Als hij iets heeft geschreven en ik vraag hem het nog eens goed door te lezen, dan levert hij het vervolgens redelijk foutloos af.

Marco: Ik wil leren om goed en foutloos te schrijven en nog moeilijkere teksten te lezen.

Hoe pakken jullie het aan, het samen oefenen?

Jac: We zijn begonnen met het zoeken van een plek in de bibliotheek, daarna is het aftasten. 'Wat kun je eigenlijk al? Waarom zit je hier? Wat kan ik voor je doen?' We zijn begonnen met lezen op een relatief laag niveau. Ik leerde hem een aantal technieken om moeilijke woorden te lezen, maar ook leestechnieken, zoals: 'Hoe kun je een tekst begrijpen zonder hem helemaal te lezen?'

Voor het schrijven zijn we begonnen met korte berichten; Whatsapp-jes. Van daaruit durfde hij steeds meer. Vorige week zijn we bijvoorbeeld begonnen met de logistiek rondom een verjaardagsfeest. Ik vroeg hem: 'Wat komt daar nou eigenlijk allemaal bij kijken? Wanneer is het? Wie nodig je uit? Wat moet je voorbereiden?' Marco is dat op papier gaan zetten.

Luister hier zijn uitleg

Dat is de makkelijkste controle om te kijken of je het woord goed geschreven hebt: vanuit je uitspraak kun je de tekst corrigeren. Ik reageer daar nooit negatief of met commentaar op. Ik zeg alleen: kijk nou eens goed wat je opgeschreven hebt.

Dit feest werken we dus steeds verder uit: Marco gaat op Google zoeken naar een partytent, er moet een uitnodiging gemaakt worden. Hij gaat dit feest vast een keer geven, maar voor nu is het belangrijkste dat hij oefent met allerlei taalsituaties. Daarnaast leert hij grote opdrachten in kleine opdrachten te verdelen. Je begint met het verzamelen van ideeën die je vervolgens gaat ordenen. Daarna schrijf je het fatsoenlijk op en kun je het aan de wereld laten zien.

Hoe werkten jullie eigenlijk samen tijdens de lockdown?

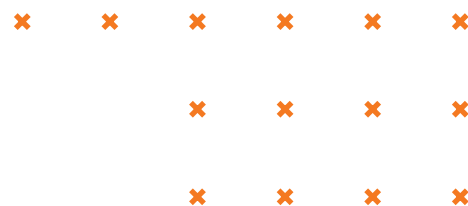
Jac: Toen de bibliotheek dichtging, zijn we een maand of vier gestopt. Eerst zijn we online doorgedaan, maar dat voelde voor geen van tweeën goed. We hadden af en toe contact via Whatsapp, maar les is er toen niet geweest. Toen de bibliotheek weer open mocht heeft het geen week geduurd voor we weer aan de slag waren.

Jac, heb jij Marco zien veranderen?

Jac: Eén van de eerste keren zei Marco: *'Ik heb nog nooit een spreekbeurt gehouden'*. In de tweede of derde les zei ik: *'Wat heb je nou gedaan vandaag?'* Toen gebeurde er iets moois. Marco begon te vertellen, ik stelde alleen af en toe een kort vraagje. Aan het eind zei ik: Proficiat! Je hebt een acht! Dit was een hele goede spreekbeurt!' Dat gevoel dat hij niet durft te praten is weg. Dat was in het begin wel anders. Hij weet nu dat hij het kan. Eerst was hij op zijn werk best terughoudend en teruggetrokken. Nu is dat anders. Hij draait helemaal mee en raapt op wat er op zijn pad komt. Wat hij wil leren, daar komen we over het algemeen.

We kunnen zonder probleem kletsen over honderdduizend dingen, fatsoenlijk geformuleerd. Ik denk dan: *'Die kun je overal loslaten'*. En dat lukt ook, hè? Want als hij nu met z'n baas in gesprek is, dan is het een gelijkwaardig gesprek.

Wat is jullie succesfactor?

Marco: Het contact met Jac helpt me om rustig te blijven. Ik werd vroeger vaak vernederd en voor van alles uitgemaakt. Jac stelt me gerust.

Jac: We zien elkaar elke week en zijn erg open tegen elkaar. Per slot van rekening zijn we allebei volwassen. Marco geeft gewoon aan: *'Ik doe een cursus voor m'n werk en heb hulp nodig bij dat onderdeel. Wanneer kan ik het meebrengen?'* Om dat te durven vragen moet je vertrouwen in de relatie hebben. Dat heeft hij en daardoor schiet hij niet meer zo snel in de stress.

“Hij kan een aantal dingen die ik niet kan en dat is omgekeerd ook zo.”

Z'n zelfvertrouwen is ook toegenomen, dat is het belangrijkste. We zijn gelijkwaardig. Hij kan een aantal dingen die ik niet kan en dat is omgekeerd ook zo. En het hoeft ook niet altijd bloedserieus te zijn. Soms maken we er een spelletje van. Eigenlijk mag alleen ik als vrijwilliger een bakje koffie pakken in het Digi-Taalhuis. Toevallig heb ik elke dinsdagavond zin in twee bakken

koffie!

“Ik werd vroeger vaak vernederd en voor van alles uitgemeakt. Jac stelt me gerust.”

En Jac, wat heeft het jou opgeleverd?

Jac: Een hoop plezier en een hele leuke relatie. Ik heb de vrouw van Marco inmiddels ook

een aantal keer ontmoet. Mooi om te zien dat hun relatie door het hele proces ook gelijkwaardiger is geworden.

Marco: Dat is zo. Ik vraag haar nu ook vaker hoe het gaat.

Heb je straks nog wel een reden om naar de bibliotheek te komen?

Marco: Jawel, dan kom ik boeken lenen om voor te lezen. En misschien kom ik in de toekomst wel boeken halen voor de studie van mijn zoon. Nu ik minder moeite heb met lezen is de bibliotheek geen enge plek meer.

Zou je iemand anders die lezen en schrijven ook moeilijk vindt het Digi-Taalhuis aanraden?

Marco: Ik ken nog wel iemand die ook moeite heeft met taal en ik kan het hem zeker aanraden. Dan zeg ik: *‘Stoute schoenen aandoen en hier naartoe komen.’* Ik ben de schaamte wat dat betreft voorbij. Er waren ook twee leraren die hier als vrijwilliger aan de slag wilden. Ik zei: *‘Doen, daar krijg je nooit spijt van.’* Nu werken ze hier ook.

Jac: Het is ook gewoon ontzettend leuk.

B

de Bibliotheek

**BETER IN DE
BASIS**

Colofon:

Deze publicatie is tot stand gekomen binnen het project *Basisvaardigheden en Leven Lang Ontwikkelen*. Het is de derde in een reeks waarin verschillende belanghebbenden 'het verhaal van de bibliotheek' vertellen.

© Cubiss, december 2021

Provincie Noord-Brabant

